

Blaauw Deel III

Hartman. Peter kwam op 16 augustus 1862 op Curaçao aan en werd ingedeeld bij de Compagnie Jagers in het garnizoen, een jaar vóór de vrijlating van de slaven. Hij trouwde in 1866 met Carolina Martijn, dochter van de koopman Samuel Martijn en van Carolynne Scates, dochter van plantagehouder John Scates. Als 'bosschiet' (infanterist) had Peter veel moeite met het zware soldatenleven en de hitte, zon en ziektes. Hij werd ernstig ziek, werd afgekeurd en op 7 juli 1868 naar Nederland gezonden wegens lichaamsgebreken. Zijn vrouw Carolina bleef op Curaçao achter, zij was in verwachting. Een zoon uit dat huwelijk, Laurens Jacobs werd geboren in 1865.

Peter overleed op 25 oktober 1868 amper dertig jaar oud. Op het bidprentje staat: 25 oktober 1868: 'Ik heb ellendige dagen gehad en benaauwde nachten geteld, mijn kwaad was ongeneesbaar en zonder hulp, maar Gij, o Heer! heb gehandeld volgens Uw wil'.

Zoon Jacob Jacobs werd op Curaçao geboren in 1868 en heeft zijn vader nooit gekend.

Hij groeide op bij zijn moeder Carolina Martijn die in het Derde district woonde, dus niet in de stad. Zijn broer Laurens overleed al op 20-jarige leeftijd.

Jacob werd beroeps militair. Hij trouwde met Cornelia van Giersbergen (24), naaister van beroep. De vader van Cornelia, Hubertus van Giersbergen was gepensioneerd Brigadier der Marechaussee. Hubertus werkte als opzichter van de plantage Groot Malpais en woonde in het landhuis Morgenster. Zijn vrouw Julia Martijn was overleden en hij trouwde voor de tweede keer met een zus van Julia, Maria Rudolphina Martijn.

Jacob Jacobs en Cornelia kregen drie zoons: Hubertus (Betty), Charles Rudolph en George Petrus Franciscus en een dochter Julia Jacobs. De oudste zoon Betty kocht de plantage Blaauw. Jacob vertrok na zijn pensioen naar Aruba om er te gaan werken als torenwachter bij de vuurtoren Willem III op Malmok. In 1926 verkocht hij zijn huis aan de Habaiweg 12 (vroeger plantage Welgestelde) aan de bekende meubelmaker Johannes Saturnino Kogel (1877-1955) voor het bedrag van 480 gulden. Saturnino Kogel heeft jarenlang meubels gemaakt voor het bisdom. Jacob trouwde op Aruba met Petra Leoncila Henriquez en hij overleed daar in 1928.

Thorenquest

Op het eenzame landgoed Thorenquest stonden drie stenen huizen van het hoofd van de Radiodienst, Johan Wilhelm 'Wewe' Peiliker. Hij woonde met zijn vrouw Julia Jacobs in het grootste huis. In een ander huis woonde zijn zus Linda Jacobs-Peiliker die was getrouwd met Isla-employé George Jacobs. Een paar meter verder verbleef de weduwe Jeannette 'Shon Nene' Rigaud-Peiliker (ook een zus van Wewe) met haar kinderen, onder andere zoon Siegfried Rigaud, de bekende politicus. Het was dus een enclave van de families Jacobs en Pei-

Zusters van Breda en van het Hospitaal op de rots 'Piedra di Wewe'.

FOTO UIT 'GEZEGENDE ERFENIS'

liker. Thorenquest ligt ten noordoosten van Cas Chiquito en is nu een arme buurt met slechte onverharde wegen en veel krotten.

Niet ver van Thorenquest stond de 'Eerste Curaçaosche Stoomwasscherij' op Sans Soucie. Directeur was Charles Rudolf Jacobs. Het was een grote wasserij met veel klanten, maar die is na enkele jaren failliet gegaan. Waarschijnlijk door de concurrentie van kleine, goedkopere Chinese wasserijen op het eiland.

Na het overlijden van Maria Rudolphina Martijn trouwde Hubertus van Giersbergen (49) voor de derde keer met een Martijn, dit keer met Johanna Eloisa Carolina Martijn (19), een dochter van Carolina Martijn. Carolina was de weduwe van Peter Jacobs.

De familie Van Giersbergen-Martijn kocht een groot verdiepingshuis aan de Witte- weg no. 58 op de hoek van de

Koningstraat. Hubertus van Giersbergen stierf in 1929 en zijn vrouw Johanna Eloisa overleed in 1948. Zij is begraven in een eenvoudig graf in de rooms-katholieke begraafplaats (Santana) dicht bij het graf van haar man.

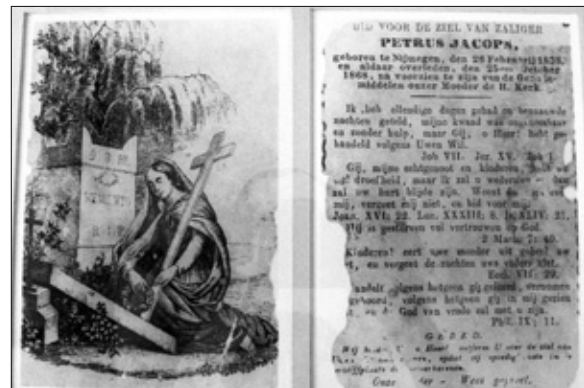
In de vroeger stille plantage Blaauw vallen de witte golfbal-

len op het kortgemaaid gras. Welgestelde pensionados en ondernemers ontspannen nu in het Blue Bay Resort. Roestige resten van landbouwmachines en van steenbrekerij en een groot oud Amerikaans kanon brengen herinneringen aan wat ooit een unieke, efficiënte kunuku is geweest.

Hubertus van Giersbergen, gepensioneerd marechaussee en opzichter van de plantage Groot Malpais.

FOTO FAMILIE JACOBS

Bidprentje van Peter Jacobs.

De benamingen van de plantage

Plantage Blaauw had verschillende andere benamingen. De naam was eerst Oud Sint Michiel, een deel van Sint Michiel. Een zekere Cabrol noemde de plantage Elisabeth naar zijn vrouw, later zelfs Sint Elisabeth. In 1783

werd de plantage opnieuw omgedoopt en nu tot Blijde Rust. Maar die naam werd steeds overschaduwd door het alias Blauw of Blaauw, als een

soort eerbetoon aan de man die de plantage had aangelegd. Dat was in 1700 door een zekere Anno Blauw. Er zijn geen gegevens over deze persoon,

maar de naam blijft voortleven al is het nu Blue Bay in het Engels. Gegevens uit 'De herkomst van onze streek- en plantagena-

men, M.A. Visman; Dr. Joh. Hartog 'Curaçao van kolonie tot autonomie' Deel II; Aktes van het Archivo Nashonal op Scharloo; 'Plantage & Landhuis Blaauw', Maj. A. D. van der Ree; foto's van mevr. Thelma Molenaar-Jacobs.